

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10444** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. И. П. против Решение № 4263 от 22.09.2023 г., постановено по АНД № 15642/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5419800 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Касационният жалбоподател навежда твърдения за неправилност на обжалваното решение поради противоречие с материалния закон, необоснованост и немотивираност, поради което моли същото да бъде отменено. Жалбоподателят твърди, че от издадения ЕФ не е ясно посочено, къде точно е извършено нарушението, което би следвало да е основен негов реквизит. По делото не били представени снимки или други доказателства, които да изяснят и уточнят местоположението на заснетото МПС и съответно мястото на нарушението. Не ставало ясно, също така, на коя дата е издаден ЕФ, за да се прецени, дали са спазени сроковете по ЗАНН. Посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи за съставомерност на

извършеното нарушение, с оглед липсата на доказателства, които по безспорен начин да доказват извършването на вменените му нарушения.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, в приложена по делото молба счита подадената жалба за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП излага становище за неоснователност на касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно.

Административен съд София - град, XXVIII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 10.11.2021 г. в 20:56 ч. Р. П. управлявал МПС - товарен автомобил джип марка „Гранд Ч.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]до бл. № 491, с посока на движение от „Околовръстен път“ към ул. „Д-р А. М.“, с установена скорост от 73 км/ч., превишавайки максимално допустимата скорост за движение в населено място от 50 км/ч., което било установено с радар за измерване на скоростта и пътния трафик АТСС CORDON M2 с № MD1192.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР електронен фиш серия К № 5419800 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на Р. И. П., в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

За да постанови оспореното решение съдът е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Решението е правилно, като настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е мотивирано в достатъчна степен, като са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.

Оспорваният ЕФ е издаден от правилния административно-наказващ орган - СДВР. На негова територия попада мястото, където е извършено и установено нарушението - [населено място], [улица]до бл. № 491. Съгласно чл.189, ал. 4 ЗДвП във връзка с вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято

територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Неоснователно е възражението на касатора, че не е посочено точното място на извършване на нарушението, тъй като е указано, че нарушението е установено в [населено място], [улица] до бл. № 491, с посока на движение от „Околоръстен път“ към ул. „Д-р А. М.“. Обстоятелството, че непосредствено пред бл. 491 се намира локално платно, не означава, че местоизвършването на нарушението не е правилно конкретизирано, тъй като видно от приложената по делото снимка, радарът е бил насочен към главния [улица] и е засичал автомобили движещи се по него, като номерът на съответния блок е посочен като ориентир, в коя точно отсечка е заснет автомобилът.

Неоснователен е и доводът на касатора относно липсата на посочена дата на издаване на електронния фиш. В нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП са предвидени данните, които е необходимо да съдържа всеки електронен фиш. Като задължителен реквизит е предвидена датата на извършване на нарушението, а не датата на издаване на електронния фиш. С оглед на това непосочването на дата на издаване на електронния фиш, след като е установено, че притежава задължителния реквизит дата на извършване на нарушението – 10.11.2021 г., не представлява порок при издаването му. Също така, по делото е приложена и справка-разпечатка от АИС АНД, представляваща списък на намерените ЕФ, като за № 5419800 е посочена дата на съставяне 11.11.2021 г. и дата на връчване 07.11.2022 г., като за съда не възниква съмнение в достоверността на представената извадка, съответно липсват основания същата да не бъде кредитирана.

Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 5419800 на СДВР същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път. В ЕФ е отбелязано и конкретното законоустановено ограничение на скоростта – 50 км/ч, което съответства на това за населено място, съответстващо и на описаното местоизвършване на нарушението - в [населено място]. Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място с 21 до 30 км/ч. водачът на МПС се наказва с глоба в размер на 100 лв. В случая, административното наказание е правилно индивидуализирано, тъй като касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 23 км/ч. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС CORDON M2 с № MD1192, което предвид посоченото в протокола по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за проверка за използване на АТСС, към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип, съгласно протокол № 03 - С - ИСИС/12.02.2021 г. и е било годно за експлоатация до 12.02.2022 г. В протокола на СДВР е посочен режим на измерване: стационарен, при наличие в преписката на дигитална снимка на временно монтираното АТСС, както и данни, че липсва въведено с пътен знак ограничение на скоростта, а е важно общото ограничение по чл. 21, ал.

1 от ЗДВП за населено място от 50 км/ч.

Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Снимката съдържа данни за измерената скорост (76 км/ч), локация ([улица]до [жилищен адрес] София), дата и час на записа: 2021-11-10, 20:56:35 часа, вида на АТСС: CORDON M2, сер. MD1192.

Въпреки неправилното позоваване на разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК от страна на въззивния съд, в обжалваното решение съдът е извършил анализ на събраните по делото доказателства, мотивирал е в достатъчна степен своя акт, като е достигнал до правилни правни изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за касационната инстанция в размер на 80 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4263 от 22.09.2023 г., постановено по АНД № 15642/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Р. И. П., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.